

Başkan
Dieter F. Uchtdorf
Birinci Başkanlık
İkinci Danışmanı



Kardeş, Ben Sözümün Eriyim

İki genç kardeş masmavi bir gölün temiz sularına bakan kayalıkların üzerinde duruyorlardı. Burası popüler bir dalış noktasıydı ve bu iki kardeş sık sık buradan atlamayı düşünmüşlerdi—başkalarının buradan atladıklarını görmüşlerdi.

Her ikisi de atlamak istiyordu, ama ikisi de ilkönce atlamaya cesaret edemiyordu. Kayalıklar o kadar yüksekte değildi, ama birazcık öne eğildikleri an sanki yükseklik biraz daha artıyordu—cesaretlerini çabucak kaybediyorlardı.

En sonunda, kardeşlerden biri bir ayağını kayalıkların kenarına kadar getirdi ve kararlı bir şekilde ilerledi. O anda kardeşi, “İstersen, gelecek yazı bekleyelim” diye fısıldadı.

Birinci kardeşin hareket gücü, her nasılsa, kendisini halen öne doğru itiyordu. “Kardeş” diye yanıt verdi, “Ben sözümün eriyim!”

Suya daldı ve sudan hızla çıkarak bir zafer çılgığı attı. İkinci kardeş de hemen atladı. Daha sonra, ikisi de birinci çocuğun suya atlamadan önce söylediği son sözlere güldü: “Kardeş, ben sözümün eriyim.”

Sözümüzün eri olmak birazcık suya atlamaya benzer. Ya bunu yaparsınız ya da yapmazsınız. Ya öne doğru gidirsiniz ya da hareket etmeden durursunuz. Bunun ortası yoktur. Hepimiz hayatımızı değiştiren kararlar almak

zorundayız. Kilise'nin üyeleri olarak, kendi kendimize, “Suya atlayacak mıyım, yoksa sadece suyun kenarında mı duracağım? İleri adım atacak mıyım, yoksa ayağımla sadece suyun sıcaklığını mı kontrol edeceğim?” diye sormalıyız.

Bazı günahları hata yaptığımızda işlemiş oluruz; başka günahları da hiçbir şey yapmadığımızda işlemiş oluruz. Sevindirici habere bir derecede bağlı olmak bizi hayal kırıklığına, mutsuzluğa ve suçluluk duygusuna sürükleyecektir. Bunun bizle ilgisi yoktur, çünkü biz Tanrı'nın antlaşmalı halkıyız. Vaftiz olduğumuzda ve Rab'bin evine girdiğimizde Rab ile antlaşmalar yaparız. Erkekler rahipliğe atandıklarında Rab ile antlaşmalar yaparlar. Hiçbir şey Rab'be verdiğimiz bir sözü tutmaktan daha önemli olamaz. Rahel ve Lea'nın Eski Antlaşma kitabında Yakup'a verdikleri yanıtı hatırlayalım. Açık ve basit bir yanıtı, ama onların Tanrı'ya olan bağlılıklarını gösterdi: “Tanrı sana ne dediyse öyle yap.” (Yaratılış 31:16).

Tanrı'ya biraz bağlı olanlar, tanıklık, sevinç ve huzur nimetlerinin sadece birazını almayı ümit edebilirler. Göklerdeki pencereler onlar için sadece birazcık açık olabilir. “Ben kendimi şimdi yüzde 50 bu işe adayacağım, ama İkinci Geliş'te Mesih görüldüğünde, kendimi yüzde 100 adayacağım” diye düşünmek biraz saçma değil midir?

Tanrı ile olan antlaşmalarımıza bağlılık bizim de-ğişimimizin bir meyvesidir. Kurtarıcımıza ve O'nun Kilisesi'ne olan bağlılık bizim karakterimizi geliştirir ve ruhumuzu güçlendirir ki Mesih ile karşılaştığımızda, O bizi kucaklayıp, "Aferin, iyi ve güvenilir köle [hizmetkar]" diyecektir (Matta 25:21).

Niyet ve eylem arasında bir fark vardır. Kendilerini sadece niyetlenmeye adayanlar attıkları her adımda bir mazeret bulabilirler. Ama gerçekten bağlı olanlar çektikleri zorluklara kesin katlanırlar ve kendi kendilerine, "Evet, sonraya bırakmak için iyi bir sebep var, ama ben Tanrı ile antlaşmalar yaptım, bu yüzden verdiğim sözlere bağlı kalacağım" derler. Kutsal yazıları araştırırlar ve içtenlikle Cennetteki Baba'larının kendilerine yol göstermesini isterler. Kilise görev çağrılarını kabul ederler ve bu görevleri en iyi şekilde yerine getirirler. Toplantılarına katılırlar. Ev ve ziyaretçi öğretmenlik görevlerini yaparlar

Bir Alman atasözü şöyle der, "Verilen sözler dolunaya benzer. O sözler hemen tutulmazsa, pırlıtsı her gün daha da azalır." İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin üyeleri olarak, bizler öğrencilik yolunda yürümeye kararlıyız. Kurtarıcımızı örnek alacağımıza söz verdik. Düşünün, Rab'bin Kilisesi'nin üyelerinin hepsi gerçek potansiyellerine uygun bir şekilde yaşasaydı—ruhlarının derinliklerinde doğruları bulup Tanrı'nın krallığını kurmaya bağlı olsalardı—, dünya durmadan nasıl daha bereketli ve değişmiş olurdu.

Bir bakıma, her birimiz bir karar verme noktasında duruyor ve yüksekten suya bakıyoruz. Dua ediyorum ki inanç gösterir, öne doğru ilerler, korku ve kuşkuvarımıza cesaretle karşı koyar ve kendi kendimize, "Ben sözümün eriyim!" diyebiliriz.

BU MESAJI ÖĞRETMEK İÇİN FİKİRLER

"Ders verdiğiniz kişilerin sevindirici haber ilkelerini anlamalarına yardımcı olabilmeyenin bir yolu onlara resim çizdirtmektir. Resim çizmek onlara sevindirici haber hikayeleri ve ilkelerinden anladıkları ve hissettikleri şeyleri

keşfetmelerine ve ifade etmelerine izin verir" (*Teaching, No Greater Call* [1999], 166). Bu makaleyi okumayı, sevindirici habere bağlılık ilkesini tartışmayı düşünebilirsiniz ve ardından da isteyenlerden Tanrı'ya bağlılığı anlatan bir sevindirici haber aktivitesinin resmini çizmesini rica edebilirsiniz. Küçük çocuklara ne çizecekleri konusunda öneride bulunmanız gerekebilir.

GENÇLER

Verebileceğim Her Şey

Alyssa Hansen

Yazın yapmak istediğim şeylerin parasını nasıl ödeyeceğim diye düşünürken çok strese girdim: Kurslar, uygulamalı çalışmalar, yaz kampları ve buna benzer şeylere katılmak istiyordum. Bir ara ağlamak istedim. Ardından Rab'be güvenmek ve inanmak hakkında bana öğretilen her şeyi hatırladım. Bu konuda Rab'bin yardımına başvurmaya karar verdim; Rab isterse, O'nun bir yol hazırlayacağına güvendim.

Kısa bir süre sonra, annem, o yılın başında yaptığım bir iş için bana gönderilen, ama bozduğunu unuttuğum bir çeki buldu; ertesi gün ise katıldığım bir yarışmada ikinci olduğum için postadan bana küçük bir para ödülü geldi. Bunlar bana Tanrı'nın yaşadığını, beni sevdiğini ve bana ilgi gösterdiğini ve ihtiyaçlarımı tedarik edeceğini gösteren büyük kanıtlardı.

Cennetteki Babam ve Kurtarıcım için o kadar çok minnet ve sevgi duyguları ile doldum ki, yerimde duramıyordum! Ne kadar teşekkür borçlu olduğumu göstermek istiyordum, Tanrı'yı elimden geldiği kadar övmek ve bu duyguyu paylaşmak istiyordum. Başkaları bunu şarkı besteleyerek, şiir yazarak ya da resim yaparak yapıyordu, ama ben kendimi bu konularda yetersiz hissediyordum. Yeterli övgü gösterebilmek için verebileceğim tek şeyin kendi hayatım olduğunu—"örnek bir imanlı" olmam gerektiğini—(1 Timoteos 4:12), hayatımı Mesih'e adamam gerektiğini anladım. Onun istediği her şey ve benim verebileceğim her şey budur.



İman • Aile • Yardım

Tapınağa Gelin ve Kutsamalarınıza Sahip Çıkin

Bu materyali inceleyin ve uygun olduğu takdirde ziyaret ettiğiniz kız kardeşleriniz ile paylaşın. Kız kardeşlerinizi güçlendirmenize ve Yardımlaşma Cemiyeti'ni hayatınızın aktif bir parçası yapmasına yardımcı olması için aşağıdaki soruları kullanın.

Kız kardeşler, bizler çok kutsandık. Kurtarıcımız bu Kilise'nin başında durmaktadır. Yaşayan peygamberler bize yol göstermektedir. Kutsal yazılara sahibiz. Dünyanın her tarafında Cennetteki Babamız'ın huzuruna dönmemize yardımcı olacak gerekli kutsal törenleri alabileceğimiz birçok tapınağımız bulunmaktadır.

Tapınağa ilkönce kendimiz için gideriz Oniki Havariler Kurulu'ndan Yaşlı Robert D. Hales "Tapınağın asıl amacının göksel krallıkta yücelmemizi sağlayacak törenleri sağlamak olduğunu" açıklamıştır. "Tapınak törenleri bizi Kurtarıcımıza götürür ve İsa Mesih'in Kefareti aracılığıyla bize gelen nimetleri bize verir. Tapınaklar insanlar tarafından bilinen bilgileri öğrenmek için gidebileceğimiz en iyi üniversitedir, bize dünyanın yaratılışı hakkında akıl ve bilgi verir. Gökten bağış talimatları bu fani dünyada hayatımızı nasıl sürdüreceğimize dair bize yol gösterir. . . . Bu tören nasıl yaşamamız ve doğru bir şekilde yaşamak için Kurtarıcımızın izinden giderek nasıl antlaşmalar yapmamız gerektiğini anlatan talimatlar dizisinden oluşur."¹

Ancak tapınak hizmetimiz bununla bitmez. Oniki Havariler Kurulu Başkanı, Başkan Boyd K. Packer şöyle öğretti: "Perdenin öbür tarafına giden birisi için vekaleten hareket

ettiğinizde, yaptığınız antlaşmaları gözlerinizin önünüzde yeniden incelemiş olacaksınız. Rab'bin evi ile ilişkili olan büyük manevi kutsamaları aklınızda pekiştirmiş olacaksınız. . . . Antlaşmalar ve kutsal törenler kutsal tapınakta talep edebileceğiniz kutsamaları bir merkezde toplar."²

Tapınağa gelin ve tekrar gelin. Tapınak antlaşmaları yapmak ve onları tutmak bizi bütün nimetlerin en büyüğü olan sonsuz hayatın yolunda tutacaktır.

Barbara Thompson, Yardımlaşma Cemiyeti genel başkanlığı ikinci danışmanı.

Kutsal Yazılar

Yeşeya 2:3; 1 Korintliler 11:11; Yahiy 7:13–15; Öğreti ve Antlaşmalar 109

Kendi Tarihimizden

Peygamber Joseph, Yardımlaşma Cemiyeti kızkardeşlerine toplandıkları zaman sık sık konuşurdu. Nauvoo Tapınağı inşaat halindeyken, Peygamberimiz kızkardeşlere öğretiler hakkında bilgi verir, onları tapınak törenleri vasıtasıyla daha çok bilgi edinmeye hazırlardı. 1842 yılında, Mercy Fielding Thompson'a gökten bağış töreni "seni karanlıktan harika bir ışığa çıkaracak" dedi.³

Yaklaşık 6000 Son Zaman Azizi, Nauvoo'da başlayan göçten önce tapınak kutsamalarını aldılar. Başkan

Brigham Young (1801–77) şöyle dedi, "Azizler [tapınak] törenlerini almak için can atıyorlardı, biz de bu törenleri onlara vermek için can atıyorduk, öyle ki kendimi tamamen gece gündüz Tapınak'taki Rab'bin işine vermiştim, her gün ortalama en çok dört saat uyuyordum ve evime sadece haftada bir kere gidiyordum."⁴ Tapınak törenlerinin gücü ve kuvveti Azizler şehirlerini ve tapınaklarını terk edip bilinmeyen yerlere gitmek için yola çıktığı zaman onlara güç vermişti.

NOTLAR

1. Robert D. Hales, "Blessings of the Temple," *Liahona*, Ekim 2009, 14.
2. Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 170, 171.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 414.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 299.

Ben Ne Yapabilirim?

1. Ziyaret ettiğim kişilerin "tapınağa gelme" kararlarını güçlendirmek için hangi tecrübelerimi paylaşacağım?"
2. Tapınak kutsamalarını kişisel olarak nasıl talep edebilirim?

Daha çok bilgi almak için,
www.reliefsociety.lds.org'a gidin.

Telif Hakkı © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Her hakkı saklıdır. Almanya'da basılmıştır. İngilizce onayı: 6/10. Tercüme onayı: 6/10. *Visiting Teaching Message, July 2011* sayısının tercümesidir. Turkish. 09767 186